

İTHAF

Novruz Novruzlunun xatirəsinə

Bilirəm dost, üzülürsən gözümün yaşı axanda,
Səni anmaqda ikən rəsminə həsrətlə baxanda.
Nə edim bəs?
Ürəyim dözmür axı, yoxluğunu hiss edirəm,
Başımı qatmaq üçünsə hara gəldi gedirəm,
Eləmir bəs!

İçimin sızlaması, yanğısı çox, ağrısı çox,
Ama bu dərdlərime çarə qılan öyləsi yox,
Təbibim sən.
Gözümü yumduğum an, sanki sənə yol açılır,
Sürətin canlanaraq zülmətimə nur saçılır.
Və gəlir səs.

O səsin bənzəri yox ki, nə qədər incə lətif,
Üzünün cizgisi, mənası kimi öylə zərif,
Sənə məxsus.
Hələ dərin düşünən gözlərinin rəngi kimi,
Ürəyimdən çıxaran olmayacaq dərdi, qəmi.
Yox elə kəs.

Ölümün çox qəfil oldu, mənə sarsıtdı yaman,
O səbəbdən özümə gəlməyimə yoxdu güman,
Bu nə dünya.
Bu nə dünya, səni məndən qoparan, ayrı salan?
Çoxunu cəzb eləyən, lakin həqiqətdə yalan,
Mənə məhbəs.

İndi kaş burda olaydın və deyərdin ki, Zaurcan,
Ürəyin sıxma sakın, böylə buyurmuş yaradan,
O tək Allah.
Hamı bir gün köçərək faniliyi tərək edəcək,
Kim ki Rəxşan yol ilə haqqa tərəf pak gedəcək,
O müqəddəs.

* * *

Sənsizlik içində keçən ömrüm hədəd oldu,
Çünki zamana bağlı saatlar kədər oldu.

Qəhr içrə boğulduqca boğuldum, mənim üçün,
Hicran acısı hər cür ölümdən betər oldu.

Bilsən, nə əzablar yaşadım sən gedən andan,
Çəkdiklərimin şahidi yalnız Xəzər oldu.

Andım səni gah rəsmidə, gah xatirələrdə,
Yazıq bu könül sızlayaraq bir təhər oldu.

Bilməm niyə bu ayrılığın olduq əsiri,
Yoxsa, gözə gəldik arada bəd nəzər oldu.

Ruhum nə qədər istədi çıxsın bədənimdən,
Sənlə görüşə gəlməyə, dünya çəpər oldu.

Ey fani həyatın mənə bəxş etdiyi taleh
Zalimliyi saxla, daha bəsdir yetər oldu.

Ölmək necə xoş, istəmirəm böylə həyatı,
Tənha yaşamaqla mənə xoş gün meğər oldu?

Artıq gözümün yaşı da Rəxşan, qana dönmüş,
Həsərət mənə yoldaş olalı gör nələr oldu.

■ Zaur Rəxşan

27 iyul 2019

WWW.KASPI.AZ